

[A. C. Normann.]

partier — jeg sigter altså ikke med disse kritiske bemærkninger først og fremmest mod venstres økonomisk-politisk linje, således som denne var, men som den nu er blevet.

Hvad er det da for et alternativ, venstre sætter op mod regeringens økonomiske politik? Og bevarer dette alternativ partiets hidtidige sociale linje? Jeg må i høj grad give det ærede medlem hr. Per Hækkerup ret i den måde, hvorpå han skildrede det, der er sket. For det, oppositionen foreslår, er for det første en skattepolitik, som letter byrden for de rigeste på bekostning af mellemindtægterne og de små indtægter, for det andet en ny socialpolitik gennem besparelser, der er således udformet, at de vil ramme de små indtægter og familier med mange børn til fordel for de største indtægter, og endelig for det tredje en erhvervspolitik, der går ud på at hjælpe de store virksomheder og lade de små om selv at klare vanskelighederne med omstillingen til de nye markedsforhold — altså et helt igennem konservativt program, men med venstres navn under. At der ligger nogen overdrivelse i denne korte karakteristik, tror kun de, der ikke læser andre blade end venstres.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen omtalte før, at det i regeringssamarbejdet var det største parti, der havde domineret mest. Det ærede medlem sagde selvfølgelig dette uden at forsøge på at påvise, at det ene parti havde kunnet fremme sin politik stærkere end de andre to regeringspartier. Jeg skal lade dette ligge, men jeg må indrømme, at det samme ikke kan siges om oppositionen, for dér er det ikke det største partis synspunkter, der har slået igennem — tværtimod. Oppositionens skatteforslags konservativ og asociale tendens er påvist i den tryksag, det ærede medlem hr. Poul Møller refererede til, og som regeringspartierne forleden måtte tilstille alle landets husstande, for at kendsgerningerne ikke helt skulle glemmes. Over 1 million skatteydere ville efter oppositionens forslag kun få ca. 200 kr. i lettelse gennemsnitlig, og den fordel ville man tage fra de samme borgere ved at pålægge dem andre byrder i stedet, medens et lille antal store skatteydere ville få over 3 000 kr. i reel lettelse. De samme bedre-

stillede kredse ville desuden efter venstres og de konservatives forslag få op i nærheden af 50 mill. kr.s lettelse i selskabsskatter, fordi det i overvejende grad ville være de samme kredse, der kom til at nyde godt af den foreslåede lettelse. Der sørges i det hele taget ganske godt for dem, for de får jo også hovedparten af de 40 mill. kr., som formueskatten foreslås nedsat med. Jeg håber, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen loyalt vil fortælle skatteyderne også ovre i vort fælles Ribe amt, at således er forslagene karakter. Hertil kommer, at forslaget om at opdele ægtefællers samlede indkomst i to dele er formuleret således, at heller ikke dette danner en undtagelse fra den næsten konsekvente regel, at byrderne lægges på dem, der har mindst kraft til at bære dem. I øvrigt mener også det radikale venstre, at der tiltrænges en revision af den nuværende sambeskatning.

Så er der for resten den fejl ved de konservatives og venstres skattenedsættelsesforslag, at de spolerer mulighederne for en virkelig skattereform med den nødvendige forenkling og de lettelser for mellemindkomsterne, som er så bydende nødvendige.

Virksomheden forstærkes yderligere ved, at oppositionens forslag om nedsættelse af ejendomsskatterne øger de således uretfærdigt fordelte indkomstskatter. Der kan være dele af oppositionens forslag om de faste skatter, vi udmærket kan forhandle om, deriblandt spørgsmålet om en omlægning af amtsskatterne. Men når amtsskatterne og statsejendomsskatterne på godt og ondt er afskaffet, så skal efter oppositionsforslaget staten yde 77 mill. kr. direkte til amterne — hvis jeg har forstået forslaget rigtigt. Den skal overtage udgifterne til folkepensionen i byerne med 40 mill. kr. samt 35 mill. kr. af folkepensionen på landet, d. v. s. en øget statsbyrde på omkring 150 mill. kr. Dertil kommer en forøgelse af sognekommunernes indkomstskat med 60 mill. kr. netto, ved at 95 mill. kr. minus de nævnte 35 mill. kr.s lettelse i folkepensionen lignes på indtægten i sognekommunerne.

Jeg vil gerne, fordi jeg hidtil har savnet oplysninger herom i de kommentarer, der foreligger til disse forslag, spørge de to ordførere, de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og